

Endelig er der tilbage Spørgsmaalet om Malernes Særstilling. Naar man undersøger, i hvilke Fag der kan optræde Blyforgiftninger, viser det sig, at Malerfaget er det Fag, hvor der er den ringeste Mulighed for Blyforgiftning, og jeg synes slet ikke, der socialdemokratiske Ordfører har Ret, naar han ikke kan dokumentere fra Forsikrings-selskaber, fra Sygeforsikringsselskaber og Sygekasser, at der herhjemme foreligger en Afstandtagen eller et Forbehold overfor Arbejdere, der beskæftiger sig med Blyhvidt og Blyhvidtsarbejde. Thi det er jo saaledes, at overalt, hvor det drejer sig om Penge, er Folk særdeles følsomme, og det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at drejede det sig virkelig om en pengelig Udgift for Forsikringsselskaberne eller for Sygekasserne, saa skulde de nok vide at gribe ind.

Ser man paa Malernes Sygestatistik, vil man finde, at i 1917 havde i Hovedstaden Malerne en Sygelighed af 4,6 Dage, mens den almindelige Sygestatistik for samtlige mandlige Medlemmer var 7,5; i 1918 var Malernes Sygelighed 4,7 imod de mandliges 7,8, i 1919 4,0 mod 6,7 og i 1920 4,5 mod 6,6. Dette er jo en kendelig og mærkbar Understregning af, at Malerhaandværket er et velsignet, sundt og godt Haandværk, og overalt, hvor man møder Malersvenden, er det jo ogsaa altid en glad Gut, der ikke i særlig Grad føler sig beklemmt af, at der er noget, der hedder Blyhvidt eller den Slags, og da særlig ikke, hvor han er beskæftiget ved udendørs Malerarbejde.

Jeg skal slutte med at understrege, at naar man anlægger et almindeligt Jugement over de foreliggende Forhold, er det rigtigt, at Blyforgiftningsfaren kun er ringe herhjemme, men det hjælper jo ikke den enkelte, som bliver et Offer for Blyforgiftningen. Vi kan ikke tiltræde Konventionen i dens foreliggende Form, men skulde dens Forelæggelse have medført, at Resultatet af 20 Aars ideelt Arbejde i Kampen mod Blyforgiftningsfaren blev taget op til alvorlig Prøvelse her i Rigsdagen, saa vilde Forslagets Fremsættelse alligevel have gjort sin store og betydningsfulde Nytte. Denne Sag blev oprindeligt for 20 Aar siden taget op af den daværende Professor i Hygiejne, Schierbek, og er senere i nøje Samarbejde med det praktiske Livs Mænd ført videre af den nuværende Professor i Hygiejne, Fridericia. Jeg tror, at dette Arbejde, de Resultater, der er opnaaet baade gennem videnskabelige og gennem det praktiske Livs Undersøgelser, kan danne Grundlaget for et frugtbart fortsat Samarbejde om

denne Sag, og jeg haaber, at Forelæggelsen af Konventionen maa føre til, at dette Arbejde nu endelig kunde komme til at bære Frugt.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou rettede i Begyndelsen af sin Tale nogle Bemærkninger til mig. Disse Bemærkninger viste imidlertid, at det ærede Medlem har misforstaaet det, Talen drejede sig om; det forekommer mig i øvrigt, at der er hændt det ærede Medlem noget lignende nogle Gange før her i Rigsdagen. Der er ikke Tale om, at jeg i Gaar bebrejdede den tidligere Regering, at den lod de Forhold undersøge, som Konventionerne drejede sig om. Jeg bebrejdede derimod den daværende Regering, at den trænerede Sager, der vedrørte Konventionerne, ogsaa naar Undersøgelsen var foretaget, og jeg nævnte som Eksempel, hvorledes Regeringen havde forsømt at give Rigsdagen Meddelelse om sin Stilling til en Konvention, nemlig Blyhvidtskonventionen, efter at der af Arbejdsraadet var afgivet en sagskyndig Redegørelse.

Med Hensyn til den foreliggende Konvention er dens Formaal jo at komme en af de farligste Erhvervs sygdomme til Livs. Alle er enige om, at det er ønskeligt at træffe Foranstaltninger i saa Henseende, Uenigheden fremkommer derimod, naar Spørgsmaalet bliver, hvilken Fremgangsmaade man skal anvende. Nogle mener, at visse Sikkerhedsforanstaltninger mod Forgiftning ved Brug af Maling, der indeholder Blyhvidt, vilde være tilstrækkeligt, andre mener, det vil være nødvendigt at gaa til Forbud mod Anvendelse af Blyhvidt, og endelig er der igen Uenighed om, hvor omfattende et saadant Forbud bør være.

Disse Forhold foraarsagede en overordentlig indgaaende Drøftelse paa Konferencen i Genève, en Drøftelse, der resulterede i det Konventionsforslag, der her foreligger, hvori Forbudet i Virkeligheden er lidet omfattende, idet det, som tidligere Talere har gjort opmærksom paa, kun tager Sigte paa indendørs Malerarbejde, medens der overfor Anvendelsen af Blyhvidt ved andet Malerarbejde foreskrives visse Sikkerhedsforanstaltninger; endelig indeholder Konventionen et absolut Forbud mod, at unge Mennesker under 18 Aar og Kvinder beskæftiges ved Malerarbejde, hvorved der anvendes Blyhvidt. Denne Konvention vedtoges enstemmigt i Genève, ogsaa den danske Arbejdsgiverrepræsentant stemte for den. Hertil kommer for Danmarks Vedkommende, at den tidligere Regering overfor